

for Universitetet. Overfor Metropolitan-skolen og en ny Bygning til denne stod det ærede Medlem noget tvivlende, stod med en Tvivl, som derefter er kommen til Orde hos en Række ærede Medlemmer, som senere have haft Ordet. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds opstillede Spørgsmaalet, om Metropolitan-skolen burde bevares eller ej, eller rettere opstillede det Spørgsmaal, om det ikke var naturligere, om Tiden nu ikke var kommen for Staten til overhovedet ikke længere at drive den lærde Skole, den højere Almenskole, men at nedlægge disse Skoler og overlade den højere Skoleundervisning til det private Initiativ. Ja, Spørgsmaalet om Metropolitan skolens Nedlæggelse har jo tidligere været Genstand for Forhandling her i Tinget og har ved Lejligheder vundet, saa synes det, en endogsaa meget stor Tilslutning her i Tinget. Jeg vil i Forbigaaende erindre det høje Ting om, at her har i sin Tid 4 Aar i Træk, i Aarene 1862, 1863, 1864 og 1865, foreligget et privat Lovforslag om Nedlæggelse af Metropolitan skolen, det første Aar forelagt af Tscherning, de næste 3 Gange forelagt af Tscherning i Forbindelse med en københavnsk Repræsentant, C. V. Rimestad. Dette Forslag kom hvert Aar i Udvalg, og to Gange afgaves Betænkning af dette Udvalg. Første Gang — det var i 1863 — stod Udvalget saaledes, at af dets 7 Medlemmer vare de 6 for Nedlæggelsen med C. V. Rimestad som Ordfører, medens kun eet Medlem var derimod. Forholdet var for saa vidt ganske det samme, da der 2den og sidste Gang kom Betænkning fra Udvalget, nemlig i 1865; ogsaa da stode alle Medlemmer paa eet nær for Nedlæggelse af Metropolitan skolen; kun eet Medlem holdt paa dens Bevarelse. Imidlertid viste det sig, at efter at Lovforslaget saaledes havde været fremme 4 Gange, var man i det 4de og sidste Aar, da Udvalget afgav sin Betænkning, kommen til Erkendelse af, at der i Lovforslaget om at nedlægge Metropolitan skolen snarest, fra det næste Finansaaars Begyndelse, aligevel manglede det, som i Grunden her var den vanskeligste Nød at knække. Udvalget stillede nemlig Ændringsforslag om en ny Paragraf, der skulde lyde: „Det bliver nærmere ved Lov at bestemme, hvorledes de Skolen tilhørende Ejendomme, Midler og Indtægter skulde fordeles mellem den almindelige Skolefond, Hovedstadens Skolevæsen og andre, som muligt derpaa kunne have Krav“. Dette vigtige Spørgsmaal

søgte man altsaa slet ikke at løse sammen med Loven om Metropolitan skolens Nedlæggelse, men forbigik det og overlod det til Afgørelse ved en senere Lov. Jeg nævnte, at alle Udvalgets Medlemmer paa eet Medlem nær vare for en Nedlæggelse. Det ene Medlem, der var imod, var den senere Biskop Monrad, og i sin Mindretalsindstilling, som kun er et Par Linier, udtaler han, at skulde endnu en Nedlæggelse af en lærd Skole finde Sted jeg erindrer om, at i Slutningen af Halvtredserne og Begyndelsen af Tresserne var en Del af Statens mindre Latinskoler nedlagte — „burde denne formentlig ramme den Skole, der gjorde mindst Nytte, og i saa Fald vilde der ikke være Tale om, at Metropolitan skolen skulde ophøre“. Jeg tror, at dette Mindretal, Biskop Monrad, her pegede paa det rette; vil man gaa til at nedlægge flere af Statens Latinskoler, bør man se efter, hvilken eller hvilke af dem der gør mindst Nytte, og i saa Fald bliver det ikke Metropolitan skolen, som Dødsdommen kommer til at ramme. Der gjordes den Gang som nu gældende til Forsvar for denne Skoles fortsatte Bestaaen, at den er en Art Normal-skole for de andre lærde Skoler her i København. Den Uafhængighed af Pengehensyn, som den ved, at Staten driver den, til en vis Grad er i Besiddelse af, tillader den at træde op med større Alvor ved Afgangsprøverne, og at optræde med større Frihed og Myndighed overfor Eleverne og disses Forældre. Denne Uafhængighed har fremdeles til Følge, at Undervisningsmidler, Lokaler, Lærerkrafter kunne være bedre end ved de private Skoler. Dertil kommer Hensynet til Fripladser. I Statens Latinskoler er der jo normeret $\frac{1}{6}$ af Elevantallet som Gratister; ogsaa dette maa tages i Betragtning ved Spørgsmaalet om Nedlæggelsen. Jeg vender tilbage til det, der tidligere er foregaaet med Hensyn til Metropolitan skolens Nedlæggelse. Der har altsaa 4 Gange foreligget Forslag herom. De 2 Gange, da man naaede til Udvalgsbetænkning, har der været stærk Stemning, næsten Enstemmighed i Udvalget om, at Skolen skulde nedlægges. Det blev dog ikke til noget. Sagen kom ingen Sinde til 2den Behandling, og efter at den sidste Udvalgsbetænkning var afgiven i Januar 1869, forsvandt Sagen ganske, og man hørte ikke senere derom. Allerede dette, tror jeg, viser, at man har maattet erkende, at Metropolitan skolen har saa stærke Rødder, at det vilde være en ret vanskelig Sag at faa fældet den.